

Gaston Duribreux (28.05.1903 - 27.05.1986)

Wie de infobrochure van het Mariakerkse familiehotel MIRAMAR (Hyacintenlaan 39) openslaat vindt niet alleen kleurrijke informatie over het hotel-restaurant, maar ook een merkwaardige drietalige bijdrage 'historiek': "het hotel Miramar werd in 1964 gebouwd door de Oostendse romancier Gaston Duribreux (met verwijzing naar bio-bibliografische informatie op het internet: <http://users.pandora.be/louis.jacobs/Duribreux.htm>). Toen er voor het hotel een naam gekozen moest worden, werd even getwijfeld. Enerzijds 'Miramar' naar de naam van een groot hotel aan de Azurenkust waar Gaston in de jaren 20 zijn beroepskennis verscherpte en verfijnde. Anderzijds 'Parnassia' naar een zeldzaam bloemetje dat in de duinen aan onze kust groeit. Gaston ging er een hele dag naar op zoek met zijn zoon Yanti die de zaak zou runnen. Letterkundige Gaston Duribreux baatte destijds het gekende 'Hotel du Parc' (nu Parkhotel), Aartshertogstraat, in Mariakerke uit.

Toen bij het vallen van de avond het bloemetje nog steeds niet gevonden was, besloten vader en zoon het hotel 'Miramar' – spiegel van de zee – te noemen."

In de Krant van West-Vlaanderen (editie 21 maart 2003, blz. 16 – rubriek Mariakerke) stelt journalist WVO naar aanleiding van een artikel over "Gaston Duribreux wordt 100 jaar" de volgende prangende vraag: "Gaat 100ste verjaardag van geboorte onopgemerkt voorbij?"

In deze bijdrage verwijst zoon Yanti naar de vele vergaderingen van de redactie en leden van het Vlaamse culturele tijdschrift 'Dietsche Warande en Belfort' in Duribreux' Parkhotel. Ook met schrijvers en literatuurkenners als Streuvels, Lebeau, Westerlinck, Weyts, Claes, Putman, van der Plaetse onderhield Gaston intense contacten.

Wim van Oostveld besluit zijn artikel met een oproep om op een of andere manier (voordracht, straatnaam, tentoonstelling, ...) aandacht te schenken aan auteur-hotelier Gaston Duribreux.

Ondertussen heeft de familie vanuit diverse hoek hulp gekregen om wat te realiseren. Maar door de drukke hotelbezigheden loopt de voorbereiding niet altijd van een leien dakje.

In mijn Jonkheere-archief – Jonckheere (1906-1993) was tijd- en stadsgenoot van Duribreux – heb ik enkele interessante sporen gevonden aangaande de beginperiode van schrijver Gaston Duribreux. Samen met de familie wordt een en ander onderzocht en ik ben er zeker van dat we met de steun van vrienden en enkele enthousiastelingen er een waardig herinneringsjaar voor Gaston Duribreux kunnen van maken.

Voor wie niet over internet beschikt, neem ik hieronder de informatie op die op de hogervermelde site terug te vinden is.

GASTON DURIBREUX

Gaston Duribreux werd geboren te Oostende op 28 mei 1903. Na de moderne humaniora gevolgd te hebben aan het Onze-Lievevrouwecollege, verbleef hij gedurende drie jaar in Zuid-Frankrijk om het beroep van hotelhouder te leren. In 1928 werd hij dan ook hotelier in Mariakerke. Hij huwde en kreeg drie zonen. Schrijven deed hij vooral in de rustige winterperiode.

Duribreux debuteerde onder het pseudoniem Jan van Wieren met de roman "Karoen in 't aanschijn van de zee" in 1934.

Oorspronkelijk schreef deze "romancier van de zee" vissersromans zoals "Bruun" (1939), "De laatste vissers" (1940) en "Het gouden zeil" (1951).

Zijn later werk bestaat voornamelijk uit diepchristelijk geïnspireerde probleemromans zoals "De parabel van de gehate farizeeër" (1955) en "De parabel van de brave tollenaar" (1956). Kenmerkend voor de aard van zijn werk is wel de titel "Ballade van de hopeloze zuiverheid" (1971).

Tussendoor schrijft hij ook nog over verzet en collaboratie tijdens Wereldoorlog II in "De zure druiven" (1952) en de autobiografische roman "Het wrede spel" (1960).

Verantwoordelijkheidsgevoel, het menselijk geweten en christelijk waardenbesef spelen een belangrijke rol in zijn werk.

Gaston Duribreux stierf te Oostende op 27 mei 1986.

Bibliografie

- * Karoen in 't aanschijn van de zee (1934)
- * Bruun (1939)
- * De laatste visschers (1940)
- * Zee- en visschersvolk op Vlaanderens kust (1941)
- * De visscher (1942)
- * Derina (1942)
- * De Roeschaard (1943)
- * De bron op de berg (1945)
- * Toen keerde de wind (1948) (In "Van elk een verhaal")

- * De grote Hemme (1950)
- * Het gouden zeil (1951)
- * De zure druiven (1952)
- * Tussen duivel en diepzee (1953)
- * Schipper Jarvis (1955)
- * De parabel van de gehate farizeeër (1955)
- * De parabel van de geliefde tollenaar (1956)
- * Kantwerk en zwanen (1958)
- * Het wrede spel (1960)
- * Ballade van de hopeloze zuiverheid (1971)
- * Een dam in de tijd (1983)

Over Gaston Duribreux schreef Paul Hardy in 1963 een bio-bibliografisch werk in de reeks Kleine Ontmoetingen, nr. 45, bij uitgeverij Desclee de Brouwer (DDB)

Wordt (zeker) vervolgd.

GASTON DURIBREUX heeft enige maanden geleden de Prijs voor Letterkunde van de Provincie Westvlaanderen behaald met zijn roman « De zure druiven » die eerstdaags verschijnt bij Desclée-de Brouwer te Brugge. Onze hartelijkste gelukwens gaat naar deze bescheiden en begaafde kunstenaar, die, in verschillende romans, als geen ander over de bevolking van onze zee kust heeft geschreven. Duribreux is een peinzend over de verhouding die mens en God verbindt, iemand die voortdurend bekommerd is om de morele waarde van de daden die door zijn helden worden gesteld. Zijn werk verbeert de trouw aan de levensbestemming, aan arbeid en plicht. Duribreux zal als romancier van de zee behandeld worden in het volgende nummer van Westvlaanderen.

Uit: West-Vlaanderen, maart 1952, nr 2, blz 59